

"סוד החשמל"

לחבר מין תורת הנסתר לתורת הנסתר

ד"ר מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת ויחי ה' אלפים תשע"ב תהא שנת ע"ב בגימטריא חסד. [מותר לצלם לזיכוי הרבים]

פרעה הוא הלעמת זה של יעקב

היסוד ירד למצרים לבית פוטיפר שר הטבחים שהוא בחינת יסוד דקלפה, דהייסוד הולך ליסוד. נראה דלכן הוא ירד לשר הטבחים בדוקא, שהוא ההמשך של פרעה בקלפה, דיוסף הוא ההמשך של יעקב. וכשירד למצרים לקלפה, ירד למקומו בלעמת זה, להיות מתחת פרעה בבחינת המשך של פרעה. אף על פי שיוסף נשאר בקדשתו, והקדשה היא מעל לקלפה, ועל פי האמת יוסף הוא הרבה מעל פרעה, שלא לפי ערך כלל, מכל מקום כיון שנגזר שיירד לקלפה, וימלא בה תפקיד, ירד לקלפה למקומו כפי שרשו. וכשם שבקדשה מקומו תחת יעקב, כך בקלפה הוא התמקם מתחת פרעה.

מצינו במדרש (ב"ר פז, ה) שיוסף אמר לאשת פוטיפר שנסתה להחטיאו, שאין הבדל בין שכיבת בעלה לשכיבתו, כמו שאין הבדל בין חלב של עזים לבנות, לחלב של עזים שחורות, ומבאר לדברינו שיוסף רמז לה שגם הוא, וגם בעלה הם בבחינת עזים המסמלים את היסוד, ושכיבת בעלה היא כשכיבתו. וכן פוטיפר בגימטריא עשוי שהוא הלעמת זה של יוסף בקלפה. וכן שר הטבחים נקרא "סריס פרעה" כמו שכתוב (בראשית לט, א) "ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים". ו"סריס פרעה" בגימטריא פורת, המסמל את היסוד של יוסף שנקרא "בן פרת יוסף" כדבארנו במאמר 'חשמל דם'. וכן שר הטבחים נקרא בשם "פוטי פרע כהן אן" כמובא בכתוב (שם מא, מה), ו"פוטי פרע כהן אן" בגימטריא שעיר המסמל את היסוד של יוסף. וכן בכתוב (בראשית מא, י) "בית שר הטבחים" ס"ת תמ"ר או מט"ר המסמלים את היסוד כדבארנו במאמר 'חשמל לולב'.

וכן כשהתמנה יוסף למשנה למלך במצרים הוא היה תחת פרעה בבחינת ההמשך של פרעה. ומרמז בכתוב (בראשית מא, מ) "אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל מפניך" דבבחינת "כסא" המרמז על מרפבת הקלפה, שם "אגדל מפניך", דבבחינת פרעה היא מעל בחינת יוסף. וממשיך בכתוב (שם מב) "ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אותה על יד יוסף וילבש אותו בגדי שש וישם רבד הזהב על צנארו". ומצינו בזהר חדש (ליקוטים עז) "וילבש אותו בגדי שש" היינו רזא דנ"ו דשמא קדישא. נראה דבגדי שש מפשתו, מסמלים את מספר שש דקלפה, שפרעה נתן ליוסף באותו זמן, ובגדים אלו יונקים מהיסוד דקדשה, כפי שמרמז זהר. דיוסף קבל מפרעה את כח היסוד דקלפה, להיות מלך במצרים ולהשפיע את השפיע לכל מצרים. כמו

מובא ב'שער הכוננות' להאריז"ל (פסח ח"ב ע' קמה) שפרעה הוא בחינת הערף שנאחז באחורי הדעת, בבחינת תפארת דקלפה שיונקת מהאחורים של התפארת דקדשה. וכן מצינו בזהר (תיקונים מג.) שפרעה הוא הלויתן נחש בריח, והוא בבחינת בריח התיכון שמשפיע את השפיע לצד הקלפה, ולעתיד לבוא יהפך לקדשה. וכן יעקב הוא הבריח התיכון שמשפיע השפיע לצד הקדשה. נראה דפרעה הוא הלעמת זה של יעקב. דשניהם בבחינת תפארת ובריח התיכון, יעקב לצד הקדשה, ופרעה לצד הקלפה. ולכן יעקב ברח את פרעה כמו שכתוב (בראשית מז, ז) "ויברך יעקב את פרעה", לסמל שניקת פרעה היא מיעקב, דקלפת פרעה שהיא כנגד יעקב, יונקת מיעקב. וכן נראה דיש רמז בכתוב (בראשית מ, כ) "ויהי ביום השלישי יום הולדת את פרעה" דיום השלישי מרמז על מדת התפארת ששם שרש מזלו של פרעה לכן הוא יום הולדתו.

מצינו בזהר (ויחי ריא:) שיעקב זכה לנבואה מספירת התפארת רק במצרים, דבמצרים כתוב "ויהי יעקב" ושם הוא זכה לנבואת גלוי הקץ בדרגה הגבוהה ביותר. וכן מובא שם (ריב.) שמשום כך הוא ברח את בניו דוקא במצרים, ששם הוא זכה לדרגות הגבוהות. ומבאר לדברינו דבמקום התפארת דקלפה נפתחו ליעקב שערי התפארת דקדשה, שיהיה זה לעמת זה. וגם בארנו במאמר 'כח האחדות' שכל קלפה יש לה כבוד לקדשה שממנה היא יונקת, וממילא קלפת מצרים לא מנעה מיעקב את השגת הנבואה. וכן יעקב מרמז בכתוב (בראשית נ, ז) "ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו" בדלוג ג' אותיות, לרמז שעבדי פרעה שבאו ללוות את יעקב היו שיכים לעצמת זה של יעקב בבחינת יעקב דקלפה, שבאו לחלק כבוד ליעקב דקדשה, וכן "עבדי פרעה זקני ביתו וכל" בגימטריא תפארת.

מצינו בזהר (ויגש רי.) "בית פרעה" זה הוא סימנך, בית שנפרעו ונגלו ממנו כל אורות וכל גרות, כל מה שהיה סתום משם התגלה. ומבאר ה'מתוק מדבש' שהזהר מרמז על ספירת הבינה. ומבאר לדברינו דבית פרעה מרמז על שרש פרעה שיונק מהבינה ונדרפו מתגלים אורות הבינה למטה.

מובא ב'שער הפסוקים' להאריז"ל (וישב ע' צ) שפרעה הוא בבחינת הערף והוא משפיע לג' שרים שנמצאים בגרון, שר המשקים הוא בחינת קנה שנמצא בזמן, שר האופים בחינת גשט שנמצא בשמאל, ושר הטבחים בחינת הניידים באמצע. ולכן יוסף

שכתוב (בראשית מב, ו) **"ויוסף הוא המשביר וגו"**. וכן הפתוב שנאמר על יוסף (שם מה, ט) **"שמני אלהים לאדון לכל מצרים"** ר"ת **אש"ל** שמרמז על אכילה, שתיה, לניה שיוסף השפיע באותו זמן. וג' אלו שיכות להשפעת היסוד, כמובא ב'שער מאמרי רשב"י' להאריז"ל (ע' רכד).

נראה דלכן יוסף עשה את כל המצרים מלבד הכהנים, עבדים לפרעה, כמו שכתוב (בראשית מז, כג) **"ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה"**, דיוסף סמל בזה בתוך הקלפה שהמצרים אין להם מעצמם כלום. רק מה שמקבלים מהיסוד שלהם שהוא פרעה. וכיון שעל פי האמת הם בבחינת עבדים לפרעה, דכל השפעתם ממנו, יוסף הפכם להיות עבדים בגשמיות. לסמל בתוך הקלפה את האמת. וכן **סל"ם** המסמל את היסוד, מרמז בפתוב **"ויאמר יוסף אל העם"** בדלוג ג' אותיות.

כתוב (שם כב) **"רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה"**. נראה דכשם שבקדשה לכהנים יש חוטים משלהם שדרךם הם מקבלים את השפעת היסוד, כפי שבארנו במאמר 'חטי החשמל מתחברים לשמיני' על **זקן אהרן**. כך השתלשל בלעמת זה. אף על פי שהכהנים גם מקבלים את ההשפעה מהיסוד דקלפה, דהם קבלו מזונם מפרעה, אין הם כשאר העם, דהם מקבלים בצורה יותר מכבדת, ולכן לא נעשו עבדים לפרעה.

נראה דהמצרים בקשו מיוסף **"ותן זרע ונחיה ולא נמות"**, דהשפעת היסוד, היא בבחינת **זרע**. וכן הפתובים שם (זו, יט) **"ויהלם בלחם בכל מקנהם"**, **"קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם"**, בגימטריא **יסוד**. ולכן בקש מהם יוסף שימלו, כמובא ברש"י (שם מא, נה) דבשביל לקבל שפע מהיסוד דקדשה של יוסף הצדיק, צריכים להיות נמולים.

מובא ב'שער הפסוקים' להאריז"ל (וישב ע' צג) **פרעה שהוא הערף הוא למעלה מן הגרון הנקרא אור**. רואים שיאור הנילוס הוא מתחת לפרעה בבחינת המשך של פרעה. נראה דיאור הנילוס היה המשך של פרעה, דרכו היה פרעה משפיע את השפע למצרים. כמו שכתוב (יחזקאל כט, ג) **"פרעה מלך מצרים התנים הגדול הרביע בתוך יאריו אשר אמר לי יארי ואני עשיתני"**. כיון שהמצרים היו חיים מהנילוס, כמובא ברש"י (שמות ז, יז) **אין גשמים יורדים במצרים, ונילוס עולה ומשקה את הארץ, ומצרים עובדים לנילוס**, היה פרעה אומר שהוא ברא את הנילוס כדי שיעשו אותו לאלוה. ולא היה זה שקר גמור, דבאמת באה השפעת מצרים דרך פרעה התנים הגדול, לנילוס, כדי להשפיע למצרים. אלא שפרעה שקר שהוא כפיכול ברא את הנילוס, כדי שיעשו אותו לאלוה. ועל פי האמת הוא היה רק צנור שמעביר ממקום למקום, וכן **פרעה** בגימטריא **צנור**. וכן נראה דפרעה עשה צרכיו בנילוס, כמובא ברש"י (שם טו), לסמל שהוא המשפיע לנילוס,

דיניקת החיצונים היא מהצואה. כדבארנו במאמר 'מלכות הסטרא אחרא בעולם'.

מובא בכתבי הר"א חבר (בית עולמים' קלד): **שנילוס** בגימטריא **יוסף**. ומבאר לדברינו דהנילוס היה בבחינת יוסף דקלפה שמשפיע את השפע מפרעה למצרים. וכן מובא בספר 'מדרש אבות' שיוסף ציר על פסאו במצרים את תבנית הנילוס. ונראה דלכן המצרים שמו את ארונם של יוסף בנילוס, כדי שהיסוד דקלפה יקבל שפע מהיסוד דקדשה של יוסף הצדיק. וכן מצינו במדרש (דב"ר יא, ז) שארונם של יוסף היה עשוי **מת"ק כפרים** ובארנו במאמר 'חשמל צדיק' שמספר ת"ק שיך ליסוד, לכן **ת"ק** בגימטריא מלוי שם **שד"י** ש"ן **דל"ת יו"ד**, ובגימטריא **יעקב יוסף בנימין** המסמלים את כל חלקי היסוד. וכן בארנו במאמר 'חטי החשמל מתחברים לשמיני' **שכפר** מסמל את היסוד.

מצינו ברש"י (בראשית מז, י) **"ויברך יעקב את פרעה, ברכו שיעלה נילוס לרגליו"**. נראה דלכן יעקב ברכו בברכה זו, דכיון שהנילוס הוא המשך של פרעה, מן הראוי שהנילוס יעלה לרגליו וכבדו, כפיכול. והטעם שעד אז הנילוס לא כבד את פרעה, דנילוס הוא יסוד דקלפה, ובקלפה אין משג של כבוד זה לזה, דכל אחד 'אני ואפסי עוד'. ולאחר שיעקב ברכ את פרעה בדבר זה, הוא גרם שיפנס בנילוס ניצוץ של קדשה, ויעלה לכבוד פרעה. ובזה הוא יסמל את מהותו האמתית שהוא המשך של פרעה. ולכן **יעקב** פעל דבר זה, דיעקב הוא התפארת שמשפיע ליסוד, והיה לו את הכח להשפיע על הנילוס שמסמל את היסוד דקלפה. כפי שבארנו במאמר 'שרש הטמאה מהחטא' שהקלפות מכבדות את הקדשה שממנה הן יונקות וכיון שהיסוד דקלפה יונק מיעקב לכן הוא מכבד אותו ומציית לדבריו.

מצינו בזהר (מקץ קצד): **"ופרעה חלם ונהנה עמד על היאר"**, זה **יוסף**, בגלל שאותו נהר שנמשך ויוצא הוא משקה וזן לכל, ויוסף הוא נהר להתברך כל ארץ מצרים בגללו, רואים שיאור הנילוס הוא יוסף היסוד שמשפיע השפע לכל מצרים. וכן **"עמד על היאר"** בגימטריא **צדיק יסוד עולם**. וכן **עו"ף** המסמל את היסוד בבחינת יוסף, כדבארנו במאמר 'חשמל עוף' שיוסף הוא גימטריא **עוף**, מרמז בפתוב **"ופרעה חלם ונהנה עמד על היאר"** בדלוג הפוך של ז' אותיות. וכן הפתוב (בראשית מא, ב) **"והנה מן היאר בגימטריא יוסף"**. וכן **"והנה מן היאר"** ס"ת **נה"ר** המסמל את היסוד של יוסף כדברי הזהר. וכן **יאור** אותיות **אור** או **אור י' המסמלים** את היסוד כדבארנו במאמר 'חשמל עוף', וכן **יאור** ר"ת הפתוב המרמז על השפעת היסוד (במדבר כג, י) **"ומספר את רבע ישראל"**.

שמעתי קושיא מהרב יעקב פרמל שליט"א, מדוע הפרות השמנות שיצאו מהיאור מתארות בפתוב **פנות תאר ופנות מראה** (ע' בראשית מא, ב, יח), איך אפשר לומר על פרות, תאור

שִׁמְצִינוּ עַל יוֹסֵף הַצַּדִּיק, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב (שם לט, ו) **"וַיְהִי יוֹסֵף יָפָה תֹאֵר וַיְפָה מְרֻאָה"**. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ דְכִינּוּן שֶׁהַפְּרוֹת הָיוּ חֶלֶק מֵהַנִּילוּס שֶׁהוּא בְּבַחֲנֵי יוֹסֵף, שֶׁיְנֵךְ לומר עֲלֵיהֶן אֶת הַתֹּאֵר שֶׁל יוֹסֵף שֶׁהוּא **יָפוֹת תֹּאֵר וַיְפוֹת מְרֻאָה**. עֵינֵינוּ בְּ'לְקוּטֵי הַש"ס' לְהֶאֱרִיז' (אבות) שֶׁהִסּוּד נִקְרָא **יָפָה תֹאֵר**. וְרֵאִיתִי בְּאוּר בְּשֵׁם הַצָּמַח צָדֵק' מְדוּעַ יוֹסֵף הוּא יָפָה תֹאֵר, דְּיוֹסֵף כְּלוּל מִכָּל הַגְּנוּנִים וְכַשִּׁישׁ רַבּוּי גְּנוּנִים יֵשׁ יְפִי. כְּפִי שְׂרוּאִים בְּגִשְׁמִיּוֹת שְׂרַבּוּי הַגְּנוּנִים מִבִּיא יְפִי. וְכֵן מוּבָא בְּ'תַנְיָא' (אגה"ק טו) שֶׁסְּפִירַת הַתְּפָאֲרֶת הִיא מִלְשׁוֹן **פֶּאֶר וַיֹּפִי**. וְכֵן **יָפָה תֹאֵר** בְּגִימְטְרִיא **שַׁבָּת**, שֶׁמְשַׁפֵּיעָה אֶת שְׁפַע הִסּוּד לְמַלְכוּת. עֵינֵינוּ בְּ'בַעַל הַטּוֹרִים' (בראשית מט, כב) שֶׁמְקַשֵּׁר בֵּין הַפְּרוֹת הַעוֹלוֹת מֵהִיאֵר, לְיוֹסֵף שֶׁנֶּאֱמַר עֲלָיו **"בֵּן פְּרֶת יוֹסֵף"**. וְכֵן הַמְשַׁךְ הַכֶּתוּב **"בֵּן פְּרֶת עֲלֵי עֵינֵינוּ"** ס"ת **תַּנְיָא**ן הַמְסַמֵּל אֶת פְּרָעָה, דְּהַשְׁפַּעַת יוֹסֵף הִיא הַהִמְשָׁךְ שֶׁל פְּרָעָה בְּלַעֲמַת זֶה.

מְצִינוּ בְּזֵהָר (מקץ קצו). **"וַיֹּאמֶר פְּרָעָה אֶל יוֹסֵף אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים אוֹתְךָ אֶת כָּל זֵאת אֵין נְבוֹן וְחָכֵם כְּמוֹךָ"**, **"אַחֲרֵי הוֹדִיעַ אֱלֹהִים"**, **אַחֲרֵי הֵייתָ בְּאוֹתָהּ שְׁעָה שְׁחַלְמִיתִי חִלוֹם שֵׁם הֵייתָ מְצוּי**. נִרְאֶה דִּהְזָהָר מִרְמָז שֶׁיוֹסֵף הִזָּה מֵאַחֲרָיו שֶׁל פְּרָעָה בְּזִמְנֵי הַחִלוֹם. דְּבַחֲנֵי יוֹסֵף הִיא הַהִמְשָׁךְ שֶׁל פְּרָעָה בְּלַעֲמַת זֶה, לְכֵן הוּא עֵמֶד אַחֲרָיו בְּבַחֲנֵי הַמְשָׁךְ שֶׁלוֹ. וְכֵן **שְׁעָה** בְּגִימְטְרִיא **עֵשׂו** שֶׁהוּא הַלַּעֲמַת זֶה שֶׁל יוֹסֵף כְּדִלְקָמֵן. לְכֵן הִזָּהָר אוֹמֵר **אַחֲרֵי הֵייתָ בְּאוֹתָהּ שְׁעָה** דְּבַחֲנֵי הָאַחֲרִים שֶׁלְךָ שֶׁהִיא בַחֲנֵי עֵשׂו וְשְׁעָה, הֵייתָ שֵׁם. וְכֵן הַבְּאוֹנוּ בְּמֵאֶמֶר 'חֲשַׁמֵּל דָּם' מֵהַזָּהָר (מקץ קצד). שְׁחַלּוּמוֹ שֶׁל פְּרָעָה הִזָּה עַל הַשְׁפַּעַת הִסּוּד לְמַלְכוּת הַשִּׁיכָת לְמַסְפָּר שֶׁבַע, וְהַשְׁפַּעָה זֹאת נַעֲשִׂית דְרָךְ פְּרָעָה וּבַחֲנֵי יוֹסֵף. וְכֵן הַכֶּתוּב **"וַיֹּאמֶר פְּרָעָה אֶל יוֹסֵף"** בְּגִימְטְרִיא **קֶשֶׁת** הַמְסַמֵּל אֶת הַשְׁפַּעַת הִסּוּד לְמַלְכוּת כְּדַבְּאֵרְנוּ בְּמֵאֶמֶר 'חֲשַׁמֵּל קֶשֶׁת'.

מְצִינוּ בְּרַש"י (בראשית ב, יא) **פִּישׁוֹן הוּא נִילוּס נְהָר מְצָרִים, שֶׁהוּא מְגַדֵּל פֶּשֶׁתוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר אֶצֶל מְצָרִים "וּבִשְׂו עֵבְדֵי פֶּשֶׁתִּים"**. נִרְאֶה דְלִכְּן הַנִּילוּס מְגַדֵּל פֶּשֶׁתוֹ, דְּהַנִּילוּס מְסַמֵּל אֶת הִסּוּד שֶׁל מְצָרִים, לְכֵן הוּא מְגַדֵּל חוּטֵי פֶּשֶׁתוֹ, שֶׁמְסַמְּלִים אֶת הַשְׁפַּעַת הַסְטְרָא אַחֲרָא כְּדַבְּאֵרְנוּ בְּמֵאֶמֶר 'חֲשַׁמֵּל צִיצִית'. וְכֵן הַכֶּתוּב שֵׁם "פִּישׁוֹן הוּא הַסִּבָּב" בְּגִימְטְרִיא **יְסוּד**, דְּפִישׁוֹן מְסַמֵּל אֶת הִסּוּד דְּקַלְפָּה שֶׁל מְצָרִים.

מְצִינוּ בְּגִמְרָא (יומא לח). **כְּשֶׁהֲלַךְ נִיקְנוֹר לְהִבִּיא דְלַתוֹת מֵאַלְפַסְנִדְרִיא שֶׁל מְצָרִים בְּחִזְרָתוֹ עֵמֶד עֲלָיו נְחֹשֶׁל שְׂבִים לְטַבְּעוֹ, נְטָלוּ אַחַת מֵהֶן וְהִטְלִיחָה לָיִם וְעֲדִיין לֹא נַח הֵימָּן מְזַעְפוֹ, בְּקִשׁוֹ לְהִטִּיל אֶת חֲבָרְתָּהּ עֵמֶד הוּא וְכִרְכָּה אָמַר לָהֶם הִטְלוּנִי עִמָּה, מִיָּד נַח הֵימָּן מְזַעְפוֹ וְהִזָּה מְצַטְעָר עַל**

חֲבָרְתָּהּ, כִּינּוּן שֶׁהִגִּיעַ לְנַמְלָה שֶׁל עֵכוֹ הֵייתָ מְבַצְבָּצַת וַיּוֹצֵאָה מִתַּחַת דּוֹפְנֵי הַסְּפִינָה וְכוּ', וְעֲלֶיהָ אָמַר שְׁלֵמָה "רַהֲיִטְנוּ בְּרוֹתִים" אֶל תַּקְרֵי "בְּרוֹתִים" אָלֵא "בְּרִית יָם". נִרְאֶה דְלִכְּן שְׁעָרֵי הַמְזָרְחַת שֶׁל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הוּבְאוּ מִמְצָרִים דְּמְזָרְחַת מְסַמֵּל אֶת מַדַּת הַתְּפָאֲרֶת שֶׁמְשֵׂם וְנִיקַת מְצָרִים, וּמְצָרִים יוֹנְקַת מֵהַשְׁפַּע שְׂיוּצָא מִשְׁעָרִים אֱלוֹי הַחוּצָה, לְכֵן הֵם דְּאָגוּ לִיצָר שְׁעָרִים אֱלוֹי שְׁמֵהֶם הֵם יוֹנְקִים. וְלְכֵן הֵימָּן כְּבִיכּוֹל בְּרָא אֶת הַשְׁעָרִים הָאֵלוֹי כְּמִרְמָז בְּגִמְרָא **בְּרִית יָם**, דְּשְׁעָרִים אֱלוֹי יוֹנְקִים מְבַחֲנֵי יָם, כְּמוּבָא בְּ'לִק"ת לְהֶאֱרִיז' (וּאֵרָא ע' קלד) שֶׁיְנִיקַת פְּרָעָה הִיא מֵאוֹתִיוֹת יָם שְׂבִשֵׁם **אֱלֹהִים**. וְכֵן מוּבָא בְּפֶרַע"ח לְהֶאֱרִיז' (חג המצות ע' תצג) **שְׂמַצְרִים** אוֹתִיוֹת **מְצָר יָם** לְרַמֵּז שְׁעוֹשִׂים כְּבִיכּוֹל מְצָר עַל הֵימָּן הַעֲלִיּוֹן וַיּוֹנְקִים מִשֵּׁם, וְכִינּוּן שֶׁשְׁעָרִים אֱלוֹי עוֹשִׂים מְצָר בֵּינֵם שֶׁל הַקְּדֻשָּׁה לְהַעֲבִיר אֶת הַשְׁפַּע לְקַלְפָּה, הֵימָּן הַתְּנַגֵּד בְּתַחֲלָה לְשְׁעָרִים אֱלוֹי, וְרַק בְּזִכּוֹת מְסִירוֹת הַנְּפֶשׁ שֶׁל נְקַנוֹר נִכְנַע הֵימָּן, וְעֵזֶר לְהִבִּיא אֶת הַשְׁעָרִים.

מְצִינוּ בְּגִמְרָא שֵׁם לְפִיכְךָ **כָּל הַשְׁעָרִים שְׁהָיוּ בְּמִקְדָּשׁ נִשְׁתַּנוּ לְהִיוֹת שֶׁל זָהָב חוּץ מִשְׁעָרֵי נִיקְנוֹר מְפִנֵי שְׂנַעֲשׂוּ בּוֹ נְסִים**. הֵינּוּ שְׁשְׁעָרִים אֱלוֹי הָיוּ מְנַחֶשֶׁת כְּדִי לְזַכֵּר אֶת הַנְּסִים שְׂנַעֲשׂוּ בָּהֶם, וְלִכְאוּרָה קֶשֶׁה אִם הָיוּ בָּהֶם נְסִים הִזָּה צְרִיךְ לַעֲשׂוֹתָם יוֹתֵר יְפִים מִשְׁאֵר הַשְׁעָרִים וּמְדוּעַ עֵשׂו אוֹתָם פְּחוֹת יְפִים, וּמִבְּאֵר לְפִי דְבַרְנוּ בְּמֵאֶמֶר 'חֲשַׁמֵּל חֲטָא' שְׁנַחֶשֶׁת מְסַמֵּלֶת אֶת שְׂרַשׁ הַנְּחַשׁ דְּקַלְפָּה שְׂיוֹנֵק מֵהַנְּחַשֶׁת דְּקַדְשָׁה. וְכֵן שְׁעָרִים אֱלוֹי סְמָלוֹ אֶת הַשְׁפַּע שְׂיוּצָא מֵהַקְּדֻשָּׁה לְקַלְפָּה, לְבַחֲנֵי פְּרָעָה שֶׁהוּא **"לְוִיתָן נְחֹשׁ בְּרִיחַ"** כְּדַבְּאֵרְנוּ בְּמֵאֶמֶר 'חֲשַׁמֵּל צַדִּיק', וְזֶה מְרַמֵּז הַגְּמְרָא שְׂבַגְלָל שְׂנַעֲשׂוּ בָּהֶם נְסִים שְׂרַמְזוּ עַל תְּפִקִּיד הַשְׁעָרִים הָאֵלוֹי, הַשְּׂאִירוּ אוֹתָם מְנַחֶשֶׁת לְרַמֵּז עַל תְּפִקִּידֵם. וְכֵן מְצִינוּ בְּגִמְרָא (יומא לא). **מְצַרְע טוּבֵל וְעוֹמֵד בְּשַׁעַר נִיקְנוֹר**. וּבִירוּשָׁלַיִם (סוטה ו). **"וְהָעֵמִיד הַכֹּהֵן אֶת הָאִשָּׁה לְפָנָיו ה'"** זֶה שַׁעַר נִיקְנוֹר. וְרוֹאִים שְׁשְׁעָרִים אֱלוֹי חֲבָרוּ בֵּין הַקְּדֻשָּׁה לְטַמְאָה. וְכֵן מְצִינוּ בְּגִמְרָא (יומא יא). **כָּל הַשְׁעָרִים שְׁהָיוּ שֵׁם לֹא הִזָּה לָהֶם מְזוּזָה חוּץ מִשְׁעַר נִיקְנוֹר**. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ דְּשַׁעַר זֶה שְׁנוֹתָן וְנִיקָה לְקַלְפָּה צְרִיךְ מְזוּזָה לְשְׁמִירָה. וְכֵן שְׁעָרֵי נִיקְנוֹר הָיוּ בֵּין עֲזָרַת נְשִׁים לְעֲזָרַת יִשְׂרָאֵל וְהַשְׁפַּע שְׂיוּצָא לְבַחֲנֵי נְשִׁים מְרַמֵּז עַל הַשְׁפַּע שְׂיוּצָא לְמַקּוֹם הַקְּלָפָה, כְּדַבְּאֵרְנוּ בְּמֵאֶמֶר 'חֲשַׁמֵּל דָּם', וְכֵן הַכֶּתוּב (בראשית לו, יד) **"וַיֹּאמֶר לוֹ לָךְ נָא רֵאָה אֶת שְׁלוֹם אַחֲיֶיךָ וְאֶת שְׁלוֹם הַצֹּאן וְהַשְּׂבִי דְבָר וַיִּשְׁלַחְהוּ מֵעֵמֶק חֲבָרוֹן"** ס"ת **נִיקְנוֹר**. דְּמִפְסוּק זֶה הַשְּׁתַּלְשֵׁלָה יְרִידַת יוֹסֵף הִסּוּד דְּקַדְשָׁה לְמְצָרִים, וַיְנִיקַת מְצָרִים הִיא דְרָךְ בַּחֲנֵי נִיקְנוֹר.

ויום מתן תורה היו ל"ו שעות, וכן מובא שם שמשו פרש את התורה לישראל ל"ו יום קודם שמת. וכן מצינו בגמרא (סוטה יג.) שלשים וְשֵׁשׁ כְּתָרִים נִתְּלוּ בְּאֲרוֹנוֹ שֶׁל יַעֲקֹב. והבאור בזה הוא על פי מה שמובא בזהר חדש (תיקונים כג): וְכָלְהוּ תִּלְתַּת וַיִּזְוֶן כְּלִילָן בְּצַדִּיק חֵי עֲלָמִין דְּהֵכִי סִלְקִין תִּלְתַּת וַיִּזְוֶן כְּחוֹשְׁבֹן ח"י. ובארנו במאמרים 'חשמל סלם' ו'חשמל פרוכים' שיש שני חוטים בשדרה של אדם וכן בעולמות, שכל אחד כלול מג' וו"ם. ולכן האות ש"ן שמסמלת את הג' וו"ם במלויה היא בגימטריא שלש מאות ששים שהם פעמים ח"י. לרמז שיש פעמים ח"י. וכן מצינו בזהר (ויגש ריא.) שבמחנות המלאכים יש מספר ל"ו, ונראה דזה מרמז בכתוב (ישעי' ו, ב) "שָׂרְפִים עֲמִידִים מִמַּעַל לֹא". והפסוק הזה מדבר על שני שרפים, כמובא ב'ספר הלקוטים' להאריז"ל (תרומה ע' קעט). וכן בח"י הנענועים יש פעמים ח"י, כי לכל נענוע יש הולכה והבאה, כנגד בחינת זכר ונקבה, וכן שני החוטים שבשדרה הם בחינת זכר ונקבה, אחד למיין נוקבין ואחד למיין דכורין, כדבארנו במאמר 'חשמל סלם'. וכן לולב המשפיע את שפע היסודות לו לב, לרמז על מספר ל"ו שמשפיע למלכות שהיא בחינת לב. וכן מצינו בזהר (הקדמה ב.) שהכתוב "מי ברא אלה" מרמז על ספירת הבינה שנקראת מי שממנה יוצאת ספירת התפארת והיסוד שנקראת אלה, ובחד מי אלה אותיות אלהים שמחבר ספירות אלו. ורואים שאלה גימטריא ל"ו מסמל את התפארת והיסוד. וכן רחל המסמלת את המלכות חיתה ל"ו שנים שהן פעמים ח"י, לרמז שהמלכות מקבלת את השפע משני חוטים, שכל אחד יש בו מספר ח"י. וכן רחל עם הג' אותיות בגימטריא ב' פעמים עמוד.

כתוב (זכריה ט, יג) "פי דרְכָתִי לִי יְהוּדָה קֶשֶׁת מִלְּאֲתֵי אֶפְרַיִם וְעוֹרְרָתִי בְּנִינָה צִיּוֹן עַל בְּנֵינָה יְנוּ וְשִׁמְתִיךָ כְּחֶרֶב גְּבוּרָה". ומבאר המלבי"ם "פי דרְכָתִי לִי יְהוּדָה קֶשֶׁת", הגדה אחת היא מה שיהיה בימי בית שני שינצחו בני יהודה את בני ינו על ידי תשועת ה', ויהודה יהיה כקשת דרוכה ביד ה' ללחם עם הינונים, והגדה שניה היא "קשת מלאתי אפרים" שלעתיד לבא בעת גוג ומגוג יתעוררו בני אפרים והם יהיו קשת ה' ללחם עם גוג ומגוג, והמאמרים מקבילים. רואים שהמלבי"ם באר את אותה נבואה על החשמונאים ועל מלחמות משיח בן יוסף לעתיד לבא. ומבאר לדברינו שתקופת משיח בן יוסף היא מלחמות בדרך הטבע כמו שהיה אצל החשמונאים, והנס מתלבש בתוך הטבע. וכמו שהחשמונאים פעלו בתקופה רוחנית קשה לעם ישראל, שהיו הרבה מתנונים וכו', כך משיח בן יוסף פועל בתקופה רוחנית קשה

כתוב (דניאל ח, יג) "עד מתי החזון והפשע שמים תת וקדש וצבא מרמס: ויאמר אלי עד ערב בקר אלפים ושלוש מאות ונצדק קדש". ומבאר רש"י שם ראיתי פתח בשם רבינו סעדיה "עד ערב בקר", עד שיבא אותו הערב שנאמר בו "והיה לעת ערב יהיה אור", ובטוחים אנו כי דבר אלהינו יקום לעולם לא יופר. ואני אומר כי הערב והבקר האמור כאן גימטריא הוא. ונראה לבאר שיש כאן רמז "עד ערב בקר", עד ע"ב. והרה"ג ר' בערל איזנבלט שליט"א רוצה לומר שרש"י מרמז על הגימטריא "לעת ערב" בגימטריא תשע"ב.

מובא ב'לקוטי תורה' להאריז"ל (מקץ) "ויהי מקץ שנתים ימים" הנה "שנתים ימים" גימטריא תש"ל, רוצה לומר כי בכל שנה שס"ה ימים, וב' פעמים שס"ה הוא תש"ל, וכללות ו' אותיות שס"ה גימטריא תשל"ו, כמנין אדנ"י פשוט ומלואו גימטריא תשל"ו, והוא נקרא קץ הימין למעלה. והרב גלזרסון מבאר שאם ל"ו שנה נמשכת התגלות קץ הימין למעלה, צריך עוד ל"ו שנה להתגלות קץ הימין למטה. ושוב נקבל את תשע"ב. ונראה להוסיף שהארי"י מדבר על קץ הימין למעלה, לכן הוא נותן רמז של שס"ה שס"ה, כי שס"ה מרמז על ימות החמה שהיא בחינת זכר המסמל את העולם העליון, ואם נעשה את אותו גימטריא של הארי"י על שנת העבור שהיא שפ"ג ימים ב' פעמים שפ"ג הוא תשס"ו, וכללות ו' אותיות שפ"ג שפ"ג גימטריא תשע"ב. דשנת עבור מחברת את העולם העליון לתחתון בסוד חבור זכר ונקבה שיוצר עבור, והעבור מוליד את המשיח. וכן שנת תשע"א היא שנה מעברת. ובענין החשיבות של מספר ל"ו נביא דברים שכתבנו בספר 'סוד החשמל', במאמר 'חשמל לולב'. מצינו בגמרא (סוכה מה): שתמיד יש בעולם לפחות ל"ו צדיקים שמקבלים פני שכינה בכל יום, ועליהם עומד העולם. דיש פעמים ח"י צדיקים שהם בחינת יסוד שמשפיעים למלכות, ועליהם עומד העולם. וכן שנת החמה היא שלש מאות ושישים יום שהם פעמים ח"י, מלבד חמשת החגים. דחמה היא בחינת יסוד שמשפיע במספר פעמים ח"י. וכן האור הגנוז שהאיר מתוך החמה בגן עדן כדבארנו במאמר 'חשמל חמה', האיר קודם שנגזר ל"ו שעות שהן פעמים ח"י, כמובא במדרש (ב"ר יא, ב) ר' לוי בשם רבי זעירא אמר ל"ו שעות שמשו אותה האורה. וכן מובא בספר 'מדרש אבות' שהיום בו הלכו ישראל מרעמסס לסכות התאריך ל"ו שעות. ויום קריעת ים סוף ויום מלחמת עמלק

לעם ישראל. ואולי זה גופא הטעם שהישועות צריכות להתלבש בדרך הטבע ולא רואים נסים גלויים, פי הדורות אינם ראוים לנסים גלויים. ולצערנו המצב כיום הרבה יותר קשה ממצב החשמונאים, שאצלם 'ראי ה' נהלו את המערכות, והיום גם לזה לא זכינו.

וכן תש"ס בגימטריא הכתוב המסמל את חבור משיח בן יוסף ומשיח בן דוד (בראשית מד, יח) **"ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני"**, עם האותיות והמלים. והוסיף הרה"ג ר' משה לוינגר שליט"א שיהודה רמז ליוסף **"בי אדני"**, שהשפעת יוסף נמצאת בו, ודרכו הוא פועל בעולם. וכן **"אדני"** מרמז על שם אדני שמשמל את המלכות. והוסיף הרה"ג ר' יוסף כהן שליט"א שב"י ר"ת בגימין יוסף, היינו שהוכוח שלהם היה על בגימין, ויהודה רמז שבגימין מקשר בין יוסף ובינו, ודרך בגימין **"בי אדני"**. וכן מובא בחיד"א (מדבר קדמות י, כו) בשם הר"ש אלקבץ זצ"ל שיהודה הרגיש שהוא יוסף קודם שהתגלה, לכן הוא אמר **"בי אדני"**, מרמז על **"ב שבטים"**, שיוסף הוא חלק מהם. ומבאר לדברינו שיהודה רמז ליוסף על ה"ב שבטים שמקבלים ממנו.

מצינו במדרש (פרקי היכלות' לו, ב) **"הנה יום בא לה"**, אותו היום שבא גוג ומגוג על ישראל מרגיז ארץ ושמים, ורעש גדול באדמת ישראל, ועולים ללכד ירושלים, שנאמר **"ואספת את כל הגוים אל ירושלים"**, באותו שעה עושה מלחמה בגוג ומגוג ויוצאין עמו שבועה רועים ושמונה נסיכי אדם. ושמעתי מהרה"ג ר' מנחם זיסמן שליט"א ששבועת רועים אותיות **תשע"ב**. וכן **תשע"ב** ר"ת התרגום על הכתוב המדבר על מלחמת גוג ומגוג (יחזקאל לח, ח) **"מימים רבים תפקד באחרית השנים תבוא אל ארץ משוכבת"**, מימין סגיאין תמני משריתך בסוף שניא תהך על ארעא".

ועוד רואים בשני הפסוקים שהשבועה היא בנשיאת ידים לשמים, **"כי אשא אל שמים ידי"**. **"וירם ימינו ושמאלו אל השמים"**. ונראה לבאר על פי מה שבארנו במאמר 'חשמל אות' שיעקב שמש **"ד שנה בבית שם ועבר"**, ועוד **"ד שנה עבד אצל לבן"**, שבביל לזכות ברחל ולא. דספירת התפארת יש לה שתי ידים. ובביל לזכות לשלמות התפארת בבחינת לעתיד לבא, שיוכל להתקשר גם עם לאה וגם עם רחל היה צריך לעמל פעמים **"ד שנה"**. וזה הסוד של יהא שמיא רבא מברך לעלם ולעלמי עלמא, שיש בו **"ח אותיות כמנן ב' פעמים יד"**, כנגד שם הוי"ה במלוי מ"ה המסמל את מדת התפארת של יעקב, שגם בו יש **"ח אותיות"**. כמבאר בשער הפנונת' להאריז"ל בדרוש א' של הקדיש. דבחינה זו של שתי ידים היא הסוד של לעתיד לבא. וכפי שמצינו בגמרא (מנחות גג) **יבוא ידי בן ידי, ויבנה ידי ליד, בחלקו של ידי, ויתכפרו בו ידים. יבוא ידי זה שלמה [שנקרא ידיה], ויבנה ידי זה בית המקדש שנאמר "מה ידיות משכנותיך"**, לידיד זה הקדוש ברוך הוא, בחלקו

של ידי זה בגימין, שנאמר **"לבנימן אמר ידיד ה"**, ויתכפרו בו ידיים זה ישראל וכו'. ובארנו במאמר שם שידיד מרמז על היד שיהיה בבית המקדש בסוד השלמות של רחל ולא. וכן מצינו בזהר (ויחי ריג) **רבי חזקיה פתח ואמר, "נשבע ה' בימינו ובזרוע עזו"**. נשבע הקדוש ברוך הוא שיוציא את ישראל מהגלות שלהם, וזה נשבע להם שבועה שלא יעזב אותם בארץ שונאיהם. **"ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני"**, מה זה ברכתני, נתן להם גלות, ונשבע להם שייצאו ממנה. וכן רואים שעקר השבועה בבחינת יד ימינו של הקב"ה, ומבאר לדברינו ששנת תשע"ב היא בסוד שם **ע"ב**, שהוא בגימטריא חסד, ומסמל את יד ימינו של הקב"ה, והקץ נקרא **"קץ הימין"**, כי עקרו מצד הימין.

וכן שמעתי בשם הרה"ג ר' יוסף חיים זכאי שליט"א משיבת המקבלים 'נחלת יצחק' ששמע ג' פעמים מהרה"ג ר' יצחק כדורי זצ"ל שמש"ח יבא בחדש אב תשע"ב. דברים מעין אלו שמעתי גם מיהודי ששמע מהרה"ג ר' יהודה מועלם זצ"ל ששמע מהרב כדורי זצ"ל. וכן אב התשע"ב אותיות תשעה באב, שבו נולד מלך המשיח. וכן ט' באב בגימטריא דוד. והוסיף הרה"ג ר' מאיר רינד שליט"א שבשנת תשע"ב תשעה באב יחול בשבת. ומצינו בירושלמי (מגילה ה:) **ר' אבא בר זבדא בשם ר' חנינה בקש רבי לעקר תשעה באב שחל להיות בשבת ולא הניחו לו, אמר הואיל ונדחה ידחה. ומובא בספר 'עבודת ישראל' (מסעי) והנה הצדיק איש אלהים מוה' יעקב יצחק אמר פרוש הגמרא בקש רבי לעקר תשעה באב שחל בשבת, ואמר הואיל ואידיחי ידחי. פרוש שרצה לעקר צרת תשעה באב כלל ועקר ולגלות הקץ על ידי שחל בשבת יום הקדוש, והואיל ואידיחי ידחי לגמרי. והוסיף הרה"ג ר' ד' לב שליט"א שגאולה התשע"ב בגימטריא ראש חודש אב.**

והוסיף הרה"ג ר' שמעון רז שליט"א שיש רמז על שנת תשע"ב בפיוט שאומרים בתפלת נעילה של יום הכפורים; אל נורא עלילה. המציא לנו מחילה. בשעת הנעילה. אל נורא עלילה. בשורו נא הגאולה. בשעת הנעילה. וכן ה' אלפים תשע"א בגימטריא הפסוקים (בראשית כז, יד) **"ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו"**. (אסתר ה, ה) **"מה שאלתך וינתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש"**. וכן הכתוב (ישעי' סה, כה) **"זאב וטלה ירעו כאחד ואריה כבקר יאכל תבן ונחש עפר לחמו לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדש"** בגימטריא תשע"א. והוסיף הרה"ג ר' משה לוינגר שליט"א שהכתוב (ישעי' ס, ב) **"ועליך יזרח הוי"ה וכבודו עליך נראה"**. בגימטריא ה' תשע"ב. וכן מצינו בזהר (תיקונים עו) ששבועים אמות הם בסוד שבועים ושתים אמות, כי יש מעליהם שני ממנים שהם ס"מ

ונחש. והחסד דקדשה שהוא בגימטריא ע"ב מתגבר עליהם. וכן רואים בסדור הרש"ש ל'מים נוראים שמכונים שם ע"ב בד' מקומות שמזכירים ובכ"ו על הגאולה; ובכ"ו יתקדש שמך. ובכ"ו תן פחדך. ובכ"ו תן כבוד. ובכ"ו צדיקים יראו וישמחו. ומכונים שבכ"ו בגימטריא ע"ב, ומכונים ד' בחינות שיש בשם ע"ב. וכן מכונים ד' פעמים שהשם ע"ב יקבל שפע, מד' פעמים שם הו"ה, כמנין מזלא או לחם, ובגימטריא ובכ"ו, וזה מתחבר למה שנבאר לקמן שמשנת תשע"ב יתחיל השבע לצד הקדשה בעולם. והוסיף הרה"ג ר' ד' לב שליט"א שגאולה התשע"ב בגימטריא ספירת חסד.

והרה"ג ר' ציון סיבוני שליט"א באר את הפסוק בדניאל שצריך לחשב 1290 ועוד 1335 שנה מחרבן הבית הראשון שהיה בשנת 3338, שאז "הוסר התמיד", שהרי דניאל שאמר את הנבואה חי לפני הזמן של הבית השני. ונקבל את המספר 5963, וכמו שבמצרים השם הפחית לעם ישראל ק"ץ שנים, [רד"ו במקום ת'] כן יהיה לעתיד לבא, ושוב אנו מגיעים לשנת תשע"ג. והוסיף הרה"ג ר' משה לוינגר שליט"א שהכתוב (דניאל יב א) "ובעת ההיא יעמד מיכאל השר הגדול העמד על בני עמך והיתה עת צרה אשר לא נהיתה מהיות גוי עד העת ההיא ובעת ההיא ימלט עמך כל הנמצא כתוב בספר" בגימטריא ה' תשע"ג. וכן גאולת בעתה מרמזת בכתוב "ובעת ההיא ימלט עמך".

וכן שמעתי בשם הרה"ג ר' אברהם פרמל שליט"א שמלחמת עמלק היתה בשנת ב' אלפים תמ"ח לבריאת העולם, ואם נוסיף לזה את הגימטריא של הפסוק (דברים כה, יט) "תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח" נקבל בגימטריא ה' אלפים תשע"א, ועם הכולל בגימטריא ה' אלפים תשע"ב. וכן שנת תשע"ה מרמזת בפתוב (דברים כה, יז) "זכור את אשר עשה לך עמלק". דבשנה זו נזכה לזכר ולמחות את עמלק.

ונביא ציטוטים מהאדמו"ר מתולדות אהרן שליט"א דברים שנאמרו בימי החנוכה תשע"ב (הוא בגליון קהילות של המבשר ח' טבת תשע"ב) נר חנוכה מסמל את ההכנה לביאת המשיח, "ערכתני נר למשיחי", עומדים אנו בפני זמנים קשים בכל העולם באופן נורא. רואים עין בעין שמלכויות מתגרות זו בזו. וכל אחת מנסה לקשור זאת בישראל וביהודים. חז"ל העידו שכך יהיה לפני ביאת המשיח. כאשר כל העולם רועש וגועש צריך לדעת ולהבין שהכל בשביל ישראל, ובודאי כאשר מתרחשים דברים כאלו שלא היו מזה שנים רבות. כי השי"ת יושב ומצפה שכלל ישראל יקבלו על עצמם להתחזק ולהתאחד ולהרבות בתשובה.

ונביא דברים מתוך ההסכמות שנתנו לספר ואשר תבאנה יגידו' שמבאר את נבואות אחרית הימים, ואת קץ זמן הערב של שנת תשע"ב. אין ערוך להדבר הגדול הזה לפתח פתח על פי פתחן של ראשונים בדברי הנביאים הנאמרים באמת, ואשר נבואה שהצרכה לדורות נכתבה, ומי ישיג גדל הענין בדברי הנביאים בגאולת ישראל ופדות נפשונו, ומי יתן וכל עם ד' יתבוננו בינה בדברי הנביאים. [מתוך הסכמת הגר"ש אוירבך שליט"א כותב השורות נתן מאמר זה למרן הגר"ש שליט"א לפני כמה חודשים, ובימים אלו נפגשנו שוב, ושאלתי מה דעתו, וענה באידיש בהתלהבות גוט, גוט. טוב טוב.].

בפאמר המסגר שמעתי בשם אחד מגדולי המקבלים שליט"א בענין בנית הארץ בימינו דרך הציונות ומדינת ישראל, וגם דרך הישמעאלים שבונים את הארץ מהכסף שמקבלים מכל העולם בגלל הסכמי אוסלו וכו', שכל זה הוא סוד הנסירה שבאה קדם הגאולה שהיא בסוד הנשואין. דנסירה היא בחינת אבא ואמא שמכונים את בתם לנשואין, והאור של אבא יורד ישר לבת שהיא בחינת מלכות, והנסירה נקראת בנין המלכות. וכן בנית הארץ וכו' היא הכנה לגאולה שניעשית גם דרך הקלפות, ואותה הכנה שעושים הציונים, עושים גם הישמעאלים. והכנה לגאולה היא לא אתחלתא דגאולה כמו שאחרים טענו, כמו שצחצוח המנעלים לשבת אינו אתחלתא דשבת, ואין פאן המקום להארץ. ולפי זה מבאר שקדם גאולת בית שני היתה נסירה בנס פורים שהשתלשל דרך המן. וכן השתלשל שהמלך שמלך בארה"ב נקרא אבמ"ה ר"ת ארור המן ברוך מרדכי, דסוד הכושים הוא סוד הפורים, ומתגלה בעולם האור של אבא לסים את הנסירה לקראת הבית השלישי שיבנה במהרה בימינו אמן. וכן ארור המן או ברוך מרדכי, כל אחד מהם בגימטריא ברק חוסיין אופאמה. וכן שתי האותיות הראשונות של אבמה ר"ת ארור ברוך. ומרמזות על חדש אב שהוא חדש החרבן, והוא ר"ת אדום בגל שהחריבו את שני בתי המקדש כמובא בשל"ה. וכן כתבו לי שתארץ הלדתו כ"ב באב תשכ"א, ושוב רואים את חדש אב, ואת הש"ך דינים. וכן שמעתי מדודי ר' משלם לאטץ שליט"א שאבמ"ה ר"ת אתה בחרתנו מכל העמים, שבזמנו נזכה במהרה בימינו לראות את עליונות ישראל על העמים. וכן סוד הגאולה הוא סוד הארת עטרת היסוד, כפי שהבאנו לעיל מה'לשם'. וכן סוד הגאולה הוא סוד השכ"ה גבורות ממתקות שהוא סוד הכושים גדלעיל, כמובא ב'שער הפנונות להארץ"ל' (ח"א רלא) ותכנון פי ר"ת השיבה שופטינו כבראשונה הוא שכ"ה והם בתי שכ"ה גבורות.

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים

ניתן להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 80 ₪ בלבד נא להשאיר הודעה בתא קולי 0573109982.

או בפקס 0737254480. או במייל fish@neto.net.il

המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני את מאמר צניעות האישה [סוד חיי האישיות לאור הקבלה לנשואים בלבד], או את הגליון השבועי, ישלחו בקשה לכתובת המייל.